

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 630/2025
29.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног Марка Стојаковића и окривљеног Владимира Панића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Стојаковића, адвоката Милана Латиновића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 65/24 од 16.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 44/25 од 05.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Стојаковића, адвоката Милана Латиновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 65/24 од 16.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 44/25 од 05.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 65/24 од 16.10.2024. године окривљени Марко Стојаковић и Владимир Панић оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђени, и то окривљени Марко Стојаковић на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 02.10.2023. године па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а окривљени Владимир Панић на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 02.10.2023. године па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција. На основу члана 247. став 7. КЗ у вези члана 87. КЗ, окривљенима је изречена мера безбедности одузимања предмета, па је од окривљеног Марка Стојаковића одузето 3.997,97 грама опојне дроге кокаин и један мобилни телефон ближе описан у изреци пресуде, а од окривљеног Владимира Панића 26,97 литара опојне дроге амфетамин, 60.210,00 грама кофеина и један мобилни телефон описан у изреци пресуде.

Окривљени су обавезани да солидарно плате трошкове кривичног поступка одређене у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 44/25 од 05.03.2025. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Сремској Митровици и бранилаца окривљених Марка Стојаковића и Владимира Панића, а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 65/24 од 16.10.2024. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног Марка Стојаковића, адвокат Милан Латинковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног Марка Стојаковића огласити кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осудити на казну затвора у краћем временском трајању.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу у смислу члана 488. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног Марка Стојаковића, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Стојаковића, адвоката Милана Латинковића, нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и с тим у вези истиче да је првостепени суд чињеничне закључке, између осталог, извео и на основу дела исказа полицијског службеника АА, у ком се овај сведок изјашњавао о оперативним сазнањима, а што произлази из разлога изнетих на страни 15. у ставу првом првостепене пресуде.

Наиме, из списка предмета произилази да се пресуда заснива на доказима изведеним током поступка и то: на записнику о прегледу превозног средства, путника и пртљага УКП, Служба за борбу против дрога број 596/23-5, записнику о прегледу теретног моторног возила и пртљага УКП, Служба за борбу против дрога 596/23-11, записнику о прегледу лица УКП, Служба за борбу против дрога КУ 49791/23, две потврде о привремено одузетим предметима УКП, Служба за борбу против дрога број 57829/23 и 57830/23, записнику о увиђају места догађаја ПС Стара Пазова и извештају о форензичком прегледу лица места Кт 459-334/23, свих од 02.10.2023. године, затим на записницима о вештачењу НЦКФ, Одељење за физичко-хемијска и токсиколошка вештачења у Београду број 234-6-8231 и број 234-6-8232/23 од 03.10.2023. године, на налазу и мишљењу Биолошког факултета Универзитета у Београду од 07.05.2024. године и на делу исказа сведока АА, који се критичном приликом налазио на лицу места, сходно овлашћењима која су полицији дата одредбом члана 286. став 1. и 2. ЗКП, и свој исказ изнео на основу онога што је том приликом непосредно опазио, у складу са одредбом члана 92. и 98. ЗКП, па су стога наводи захтева за заштиту

законитости браниоца окривљеног Марка Стојковића, којима се указује на битну повреду кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Врховни суд се није упуштао у разматрање осталих навода захтева за заштиту законитости, налазећи да бранилац окривљеног Марка Стојковића, у захтеву само формално истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, обзиром да оспоравањем чињеничних утврђења нижестепених судова у погледу радње извршења коју је предузео окривљени Марко Стојаковић, предмета извршења (опојне дроге амфетамин) и постојања саизвршилаштва, те разлога које су у погледу ових чињеница у својим пресудама навели нижестепени судови, суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које не представљају разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић